

1. Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

Μέσο: ΛΑΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . .03/07/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .04/07/2018

Σελίδα: 2

Η Θέση μας...

Η Ελλάδα που γεννάει, δεν γεννάει και μεταναστεύει

Μιλούν οι οικονομικές αναλύσεις για επιμήκυνση του χρέους, μείωση του γύρω στο 2060, προοπτικές ανάπτυξης μέσα στα επόμενα χρόνια. Δεν υπολογίζουν όμως έναν βασικό παράγοντα. Να υπάρχει ενεργό δυναμικό σε αυτή την χώρα που θα παράγει, θα πληρώνει εισφορές και φόρους και θα δημιουργεί νέες δουλειές. Δυστυχώς όμως τα στοιχεία που μας έδωσε στην ραδιοφωνική συνέντευξή του ο προϊστάμενος της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Διονύσης Διαμαντόπουλος και είναι το σημερινό κύριο θέμα μας, είναι αποκαρδιωτικά! Αντί να υπολογίζει η κυβέρνηση με κομπιουτεράκια πόσο θα κόψει μισθούς, συντάξεις και να αυξήσει εισφορές για να βγει ο λογαριασμός που επιθυμούν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί, ας χαράξει ένα σχέδιο στρατηγικής για το δημογραφικό που είναι το μεγαλύτερο πρόβλημά μας. Κυριολεκτικά η χώρα μας σβήνει και οι κυβερνώντες κάνουν άχρηστους λογαριασμούς, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη ότι η Ελλάδα γεννάει, δεν γεννάει και μεταναστεύει. Να δούμε ποιοι θα μείνουμε σε λίγα χρόνια... Δεν πρόκειται για κινδυνολογία, ούτε για μακρινό σενάριο. Η απειλή είναι πλέον ορατή και το καράβι δεν στρίβει, αλλά πάει στα βράχια αν δεν ληφθούν μέτρα. Ας ξυπνήσουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις από τον λήθαργο της μπακαλίστικης μικροπολιτικής και ας βάλουν στην ατζέντα ως Νο1 θέμα το δημογραφικό και την αναχαίτισή του... Αλλιώς αργοπεθαίνουμε!

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία της Δ/νσης Α/θμιας Εκπ/σης

Μειώνεται ανησυχητικά ο αριθμός των μαθητών

σε νηπιαγωγεία και δημοτικά της
Ημαθίας τα τελευταία 9 χρόνια

- ✓ Ραγδαία μείωση κυρίως στα χωριά
- ✓ Κατά 12% περίπου λιγότερα παιδιά το Σεπτέμβριο στα σχολεία

Μαύρα μαντάτα για το μέλλον, η εμφάνης μείωση μαθητών σε δημοτικά και νηπιαγωγεία της Ημαθίας

- Ανησυχητικά τα στοιχεία που έδωσε χθες στον ΑΚΟΥ 99.6 ο Δ. Διαμαντόπουλος

Αποκαρδιωτικά τα στοιχεία που κατέγραψε η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ημαθίας, με τον προϊστάμενο κ. Διονύση Διαμαντόπουλο να χτυπάει το καμπανάκι του κινδύνου, για το δημογραφικό στην περιοχή μας που προφανώς καταδεικνύει και τη γενικότερη κατάσταση στη χώρα.

Σχεδόν ένα χωριό έχει χαθεί από τις τάξεις των δημοτικών και νηπιαγωγείων της Ημαθίας, καθώς, όπως δείχνει η στατιστική, αλλά και η ίδια η ζωή, τα νέα εγχειρίδια δεν γεννάνε πλέον πάνω από ένα ή δύο παιδιά στην καλύτερη περίπτωση, κατά μέσο όρο.

Τα στοιχεία λοιπόν είναι πραγματικά ανησυχητικά και πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη, όλων.

Ο κ. Διαμαντόπουλος, μίλησε χθες το πρωί για το θέμα, στον ΑΚΟΥ 99.6 καλεσμένος της εκπομπής «πρωινές σημειώσεις» με τη Σοφία Γκαγκούση.

«Όταν έγραφα αυτό το κείμενο και το ανέφερα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αυτό τον σκοπό είχα... δηλαδή να προβληματίσει τους συμπολίτες μας και κυρίως αυτούς που παίρνουν αποφάσεις για το μέλλον της χώρας. Και επειδή στην εκπαίδευση αποτυπώνεται ανάγλυφα η πορεία του πληθυσμού, έχουμε το πρόβλημα, αν θέλετε, να έχουμε στη διάθεσή μας τα στοιχεία αυτά, απτά και αντικειμενικά, γιατί η εκπαίδευση είναι υποχρεωτική , άρα όλοι γράφουν τα παιδιά τους στο σχολείο, άρα αυτό αποτυπώνεται και στην πραγματικότητα».

«Έχουμε δηλαδή έναν πληθυσμό που γερνάει και δεν ανανεώνεται με ελλιποφόρους ρυθμούς...»

Πριν αναφέρω τα στοιχεία που πιθανώς να σας ενδιαφέρουν, να ήθελα να αναφέρω ένα στοιχείο που θα βοηθήσει τη συζήτησή μας, είναι ένα γενικό στοιχείο το οποίο χρησιμοποιεί η στατιστική σ' όλες τις χώρες του κόσμου και αποτυπώνει με αντικειμενικό τρόπο τη σταθεροποίηση, την αύξηση ή τη μείωση του πληθυσμού γενικά, σε όλες τις χώρες. Είναι ο λεγόμενος «δείκτης γονιμότητας». Σύμφωνα με το δείκτη αυτό, ένας πληθυσμός για να σταθεροποιηθεί σε κάποια επίπεδα, πρέπει να έχουμε 1,8 γεννήσεις ανά γυναίκα, περίπου δηλαδή να έχουμε δύο παιδιά ανά οικογένεια. Στη χώρα μας ο δείκτης αυτός είναι 1,3, δηλαδή μισή μονάδα κάτω από τον δείκτη σταθεροποίησης. Αυτό δείχνει ότι ο πληθυσμός μας και μειώνεται και γερνάει ηλικιακά. Επίσης, η Στατιστική Υπηρεσία της χώρας μας, βγάζει κατά καιρούς κάποιες έρευνες που γίνονται και τα τελευταία χρόνια και δείχνουν ότι ο αριθμός γεννήσεων στη χώρα μας είναι μικρότερος από τον αριθμό των θανάτων, συν τον αριθμό αυτών που μεταναστεύουν.

Τώρα, όλα αυτά τα γενικά στοιχεία αποτυπώνονται σε εμάς στην εκπαίδευση πλέον με ανάγλυφο τρόπο, γιατί εμείς στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς, τον Ιούλιο, παίρνουμε από κάθε σχολείο, τα στοιχεία των εγγραφών για την επόμενη. Παίρνουμε τα στοιχεία των παιδιών που θα πάνε στην πρώτη τάξη και φυσικά έχουμε και τα στοιχεία των παιδιών που ήδη φοιτούν στα σχολεία μας. Επειδή συνδυάζουμε την υπογεννητικότητα με την οικονομική κρίση, και σωστά, αφού όταν μία χώρα περνάει οικονομική κρίση οι συνθήκες οι κοινωνικές δεν είναι καλές, υπάρχει ανασφάλεια, ανεργία, μετανάστευση, κι επειδή υπάρχει αυτή η σύνδεση, αναλύουμε τα στοιχεία που έχουμε εμείς σαν υπηρεσία, την τελευταία 9ετία, όταν η χώρα μπίκε και επίσημα στην οικονομική κρίση μέχρι και τώρα, τον Σεπτέμβριο του 2018, που έρχεται με τη νέα σχολική χρονιά.

Στην 9ετία αυτή, είχαμε το 2009 -2010 στα δημοτικά μας σχολεία 9.560 μαθητές και τον προερχή Σεπτέμβριο, δηλαδή μετά από 9 χρόνια, θα έχουμε 8.700 μαθητές, δηλαδή 860 παιδιά λιγότερα σε 9 χρόνια, ποσοστιαία περίπου 10%. Αντίστοιχα το 2009-10 είχαμε γύρω στις 2.600 νήπια, ενώ τον Σεπτέμβριο που μας έρχεται έχουν γραφτεί 2.060 νήπια. Παρά το γεγονός ότι από τους 3 δήμους του νομού , στους 2 η προσχολική αγωγή είναι υποχρεωτική, άρα λοιπόν δεν μας έχουν ξεφύγει προνήπια τα οποία δεν είναι γραμμένα, ελάχιστα μόνο. Έχουμε λοιπόν 520 νήπια λιγότερα στην 9ετία.

-Αυτά με σημείο αναφοράς το 2009-10, οπότε

τα παιδιά είχαν γεννηθεί το 2003

Ακριβώς... την εποχή της μακροχρόνιας όπου δεν υπήρχε μπροστά μας το φάσμα αυτό της κρίσης. Όμως έκανα έρευνα και στην καρδιά της κρίσης, από το 2014-2015 έως το 2018-2019, δηλαδή στην τελευταία πενταετία. Το 2014-15, λοιπόν, είχαμε στα δημοτικά μας σχολεία 9.020 μαθητές. Τον προερχή Σεπτέμβριο, θα έχουμε 8.700, μείωση 320 παιδιά λιγότερα στην πενταετία. Στα νηπιαγωγεία μας, το 2014-15 είχαμε 2.350 νήπια, ενώ το 2018-19 θα έχουμε 2.060, δηλαδή 295 νήπια λιγότερα.

Ένα ακόμη στοιχείο είναι ότι φέτος στα νηπιαγωγεία μας έχουμε 100 νήπια λιγότερα από πέρυσι, μέσα σε ένα χρόνο δηλαδή. Αυτό είναι στοιχείο τα οποία δεν επιδέχονται αμφισβήτηση και έρχονται να επαληθεύσουν, εκείνο που είπαμε στην αρχή για το δείκτη γονιμότητας που είναι στο 1,3 και φανερώνει στη χώρα μας ότι ο πληθυσμός γερνάει ηλικιακά και μειώνεται αριθμητικά.

-Γεωγραφικά πώς αποτυπώνεται αυτό στο Νομό μας;

Είναι πολύ εμφανές και πρέπει να απασχολήσει τους αρμόδιους, ότι η μείωση του πληθυσμού είναι μεγαλύτερη στην ύπαιθρο, στα χωριά. Για παράδειγμα, το δημοτικό σχολείο Ριζωμάτων- Σφηκιάς και Δασκίου, το συγχωνεύσαμε το 2011-12 (γιατί σε 2-3 χρόνια θα κλείνουν και τα άλλα σχολεία), κάνοντας ένα σχολείο μεγάλο, εξαθέσιο, με όλες τις ειδικότητες... Ξεκίνησαμε το 2012-13 με 65 μαθητές και τον Σεπτέμβριο θα έχουμε 39. Έχουμε μία πτώση 26 μαθητών ή ποσοστιαία είμαστε 40% κάτω.

-Αυτό είναι θέμα υπογεννητικότητας ή φεύγουν οι άνθρωποι από τα χωριά τους;

Πιστεύω, ότι η υπογεννητικότητα διαπερνά όλα τα στρώματα και τις περιοχές της χώρας, αλλά να προσθέσουμε και το γεγονός ότι στην ύπαιθρο μεταναστεύουν οι άνθρωποι με πιο αυξημένο ρυθμό. Επίσης, έφυγαν και πολλοί Αλλανόι που έμειναν στη χώρα μας και τα παιδιά τους πήγαν στα σχολεία, και αυτό συνετέλεσε επίσης. Άρα λοιπόν, στα χωριά των Πιερών που είναι κάπως απομονωμένα, η μείωση του μαθητικού μας πληθυσμού στα τελευταία 5 χρόνια, είναι 40%.

-Έχετε διαχωρίσει το ποσοστό ημεδαπών-αλλοδαπών μαθητών;

Έχουμε τέτοια στοιχεία από εύλογες κοινωνικές ομάδες, (αλλοδαποί, παλιννοστούντες, Ρομά) και είμαστε τώρα στη φάση που τα επεξεργαζόμαστε γιατί το Υπουργείο τα ζητάει πάντοτε. Υπάρχει ένα 10% περίπου, πληθυσμιακά που είναι μαθητές από άλλες χώρες ή είναι παλιννοστούντες κλπ. Και υπάρχουν ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα, από χωριά κυρίως, που δείχνουν αυτή τη ραγδαία μείωση του μαθητικού μας πληθυσμού. Ραγδαία, το λέω και το τονίζω και αναφέρω παραδείγματα: Στη Βεργίνα που είναι ένα μεγάλο χωριό και κρατάει τον πληθυσμό του και για λόγους τουριστικούς, το Σεπτέμβριο στην πρώτη τάξη θα φοιτήσουν 8 μαθητές, πέρυσι η πρώτη τάξη είχε 17. Η Πατριδα φέτος θα έχει 8, πέρυσι είχε 13. Στον Κοπανό η πρώτη τάξη τον Σεπτέμβρη θα έχει 16, πέρυσι είχε 23. Η Νάουσα έχει πολύ μεγάλο πρόβλημα, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Νάουσας φέτος στην Α' τάξη θα έχει 13 παιδιά, ενώ πέρυσι 31, ενώ το 6ο Δημοτικό Σχολείο Νάουσας φέτος θα έχει 14, έναντι 27. Το πιο τραγικό ακόμα, είναι κάποια χωριά, όπως στα Καβύσια, όπου στην Α' τάξη θα έχουμε 2 μαθητές, στο Στενήμχο θα έχουμε 3, αλλά και χωριά μεγαλύτερα όπως στο Νησί, όπου στην πρώτη τάξη θα έχει 6 μαθητές,

τα Τρίκαλα 6 μαθητές στην πρώτη τάξη.

-Αυτό τι σημαίνει για την εκπαιδευτική κοινότητα και για τα σχολεία;

Αυτό σημαίνει ότι δεν λειτουργεί μια τάξη με 2 μαθητές. Η παιδαγωγική έχει ορίσει κάποιον αριθμό αναγκαίο σε μία τάξη για να αναπτυχθεί αυτό που λέμε η δυναμική της ομάδας, η παιδαγωγική αλληλεπίδραση και να έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα. Σύμφωνα λοιπόν με μία έρευνα που έγινε πριν από μερικά χρόνια που παραμένει επίκαιρη, δεν αμφισβητήθηκε δηλαδή, μία τάξη για να λειτουργήσει σωστά με την ανάπτυξη των σχέσεων σε κάθε επίπεδο, πρέπει να έχει περίπου 14 μαθητές. Όταν έχουμε λοιπόν τάξη με δύο , τρεις, πέντε κι έξι μαθητές, αντιλαμβάνεστε ότι εκεί δεν ικανοποιούνται οι βασικές προϋποθέσεις, πέρα από τα αριθμητικά νούμερα που με τον νόμο δεν μπορούν να λειτουργήσουν. Εγώ θα πω, ότι έχουμε τη δυνατότητα να λειτουργήσουμε και μία τάξη με πέντε μαθητές και θα το κάνουμε κάπου, έχουμε δασκάλους, δεν παράγεται όμως παιδαγωγικό έργο, διδακτικό αποτέλεσμα, δεν προσφέρεται αγωγή με δύο παιδιά μέσα σε μία τάξη.

-Θα ήθελα να σας μεταφέρω κάποια μηνύματα που μας έρχονται και αφορούν τα προσφυγόπουλα και την ένταξή τους σε σχολεία... Προφανώς θα εννοούν εάν προσμετρώνται στα στατιστικά...

Κοιτάτε, έχει σχέση το ένα με το άλλο και αριθμητικά και ποσοστιαία. Οι πρόσφυγες που είναι στις Βαρβάρες και στην Αλεξάνδρεια, τα προσφυγόπουλα τα οποία πέρυσι φοιτήσαν στα απογευματινά τμήματα, στα προπαρασκευαστικά όπως λέμε και

φέτος θα πάνε στις πρωινές τάξεις των σχολείων, για τη Βέροια είναι 15 με 20 παιδιά, δηλαδή αν τα μοιράζαμε, πέφτει 1 παιδί στα 16 σχολεία της Βέροιας. Αυτός ο αριθμός ούτε το δημογραφικό πρόβλημα λύνει – εάν αυτό υπονοούν τα μηνύματα, ούτε την εθνική μας σύνθεση αλλοιώνει . Στην Αλεξάνδρεια, ο αντίστοιχος αριθμός είναι 25 παιδιά και θα πάνε σε 2 πρωινά σχολεία, όπου θα υπάρχουν φυσικά και τάξεις υποδοχής για να ενισχυνται στο γλωσσικό μάθημα. Αυτοί είναι λοιπόν οι αριθμοί ... Έχουμε, όμως, ροές προσφύγων που έρχονται, στην Αλεξάνδρεια κυρίως, όπου το κέντρο φιλοξενίας έχει αυξηθεί πάρα πολύ. Αλλά κοιτάτε, δεν πάνε όλα τα παιδιά των προσφύγων στο σχολείο, υπολογίζουμε στην Αλεξάνδρεια, στις τάξεις υποδοχής να είναι γύρω στα 60 παιδιά. Άρα, για το δημογραφικό και τους πρόσφυγες, αν τα συνδέσει κάποιος με οποιοδήποτε τρόπο, μπορώ να σας πω ότι στη Βέροια είναι 15 παιδιά και στην Αλεξάνδρεια 25.

-Έχει σταλεί κάπου, αρμοδίως αυτή η έρευνα; Ιδρώνει κανένα αυτί;

Κοιτάτε, δεν το έστειλα, όπως σας είπα, στόχος ήταν να προβληματίσει αυτούς που είναι σε θέση να λαμβάνουν αποφάσεις. Κατά την ταπεινή μου γνώμη, είναι αισθητήρη όλοι το έχουμε. Αν δεν παρθεί κάποια πρωτοβουλία νομοθετική να ενισχυθεί το δεύτερο παιδί, όχι το τρίτο, τότε θα μειωθεί κι άλλο ο πληθυσμός και κάποτε θα ναί αργά. Δεν ξέρω τι οικονομικές δυνατότητες υπάρχουν, αυτό τα ξέρουν οι άνθρωποι που είναι στα Υπουργεία, αλλά νομίζω, κοινή λογική, ότι το δεύτερο παιδί πρέπει να ενισχυθεί, άμεσα κόλας.

-Έχουμε στοιχεία, πόσα παιδιά και οικογένειες έχουν φύγει στο εξωτερικό τα τελευταία χρόνια ακόμα και στη μέση της σχολικής χρονιάς;

Στοιχεία όχι, έχουμε όμως τέτοιες περιπτώσεις, αιτήματα μεταγραφών από δικά μας σχολεία σε σχολεία κυρίως της Γερμανίας, όπου μεταναστεύουν. Εμείς, το ποσοστό που φεύγει το εννοιακό ποσοστό στη μείωση του πληθυσμού. Ένα ποσοστό είναι πράγμα κι αυτό. Είτε είναι υπογεννητικότητα, είτε είναι μετανάστευση , το αποτέλεσμα είναι ίδιο, ο πληθυσμός μειώνεται.

-Ισχύει κυριολεκτικά πλέον το... γεννάει γιατί χανόμαστε!

...Γ' αυτό θα πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα στήριξης των οικογενειών και νομίζω πως μπορεί να γίνει αυτό, η ενίσχυση του δεύτερου παιδιού μέσα από κάποιες φοροαπαλλαγές ίσως και κίνητρα. Είναι κάτι που θα έχει αντίκτυπο και στην κοινωνία μακροπρόθεσμα.